

Posudek na bakalářskou práci Petry Bolinové

Práce „Demokracie islámské Malajsie“ je zdařilým příspěvkem do diskuse o vztahu islámu a demokracie, kterou je dnes třeba vést hlavně a především na konkrétních příkladech různých zemí z různých kontinentů. Autorka správně vychází ze zásadního rozlišení mezi islámem arabských zemích a islámem v nejlidnatějších, multietnických a multikulturních zemích jihovýchodní Asie. V práci pak jde o postavení specifiky existence a působení islámu těchto zemích.

V úvodních částech práce nejprve autorka sumarizuje dnešní přístupy k otázce vztahu demokracie a islámu a uvádí mimo jiné názory profesora Vali Nasra na model islámské demokracie. Ten je ovšem spíše jakousi vizí, jejíž slabinou je přílišné soustředění na vnitřní vývoj v zemi a malý ohled na globální souvislosti. 2.kapitola je věnována rozboru politického systému Malajsie a fungování jednotlivých institucí politické moci.

Správně autorka uvádí na str.30, že Malajsie není islámský stát a analyzuje etnické a náboženské poměry i z hlediska ústavy. Uvádí také politiku pozitivní diskriminace, která dobré výsledky nepřinesla. Malajsie je proto stále v procesu hledání optimálního modelu, i když si mnozí myslí – a autorka je s porozuměním cituje -, že Malajsie už sešla z cesty demokratizace. Zdůvodnění tohoto názoru by mohlo být námětem pro obhajobu.

V práci by bylo možné poněkud víc zhodnotit skutečnost, že se jedná o parlamentní volební monarchii, která dosahuje trvale dobrých hospodářských výsledků, nízké nezaměstnanosti, nízké inflace, vysokého růstu HDP. K úspěchům lze také počítat boj s piráty v molucké úžině, kudy prochází čtvrtina celosvětového obchodu a hlavně téměř veškerá lodní doprava nafty do Japonska a Číny. To by mohlo být zárukou, že Malajsii nečekají nějaké větší politické otřesy.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.